

Mál nr. 394/2014
M
og V vegna ábyrgðartryggingar ökutækisins X.

Afleiðingar umferðarslyss 21. júní 2008.

Gögn.

1. Málskot móttakið í desember 2014 ásamt gögnum.
2. Bréf V dags. 19. janúar 2015 ásamt gögnum.
3. Bréf M dags. 28. janúar 2015.

Málsatvik.

M ók bifreið sinni á Snæfellsvegi þegar bifreiðinni X var ekið aftan á bifreið hans. M leitaði til læknis 23. júní 2008, eða tveimur dögum eftir áreksturinn. Einnig liggur fyrir matsgerð þar sem fjallað er um líkamstjón M og afleiðingar þess metnar skv. ákvæðum skaðabótalaga nr. 50/1993. Niðurstaða matsmanna var sú að einkenni M í brjóstbaki mætti rekja til umferðarslyssins 21. júní 2008 en ekki önnur einkenni og voru afleiðingarnar metnar til 3 miskastiga en M var ekki metinn til varanlegrar örorku. V greiddi bætur m.v. umrædda matgerð án viðurkenningar á greiðsluskyldu sinni.

M telur að einkenni hans, bæði í brjóstbaki og mjóbaki, sé hægt að rekja til afleiðinga umrædds umferðarslyss og krefst viðurkenningar á bótaskyldu V vegna þess. M bendir á að áreksturinn hafi verið harður og hann hafi strax leitað til læknis og ítrekað eftir það sem og í sjúkrahjálfun. M hafi verið 18 ára á slysdegi og heilsuhraustur fyrir slysið. Ekki séu neinar aðrar skýringar á óþægindum hans í dag í brjóst- og mjóbaki aðrar en umrætt umferðarslys. M telur að matsgerð sem liggur fyrir í málinu sýni ekki rétta niðurstöðu þar sem matsmenn dragi þar rangar ályktanir varðandi ökuhraða ökutækisins X, höggið sem komið hafi af árekstri sem og dómum hæstaréttar sem vísað sé til í matsgerðinni. Einnig gerir M nokkrar athugasemdir við forsendur þær sem matsmenn leggja til grundvallar matsgerðinni.

V bendir á að þrátt fyrir að það hafi ekki viðurkennt bótaskyldu vegna afleiðinga slyssins hafi það greitt bætur til M án viðurkenningar á bótaskyldu. V telur óljóst hver krafa M sé vegna málsins vegna þessa en bendir þó á nokkur atriði varðandi orsakatengsl. Í fyrsta lagi að mat liggja fyrir um afleiðingar og því hafi ekki verið hnekkt. Einnig bendir V á að M hafi lítið leitað læknishjálpar vegna meintra afleiðinga umferðarslyssins, nánar tiltekið hafi hann leitað til læknis strax eftir slysið einu sinni en síðan ekki fyrr en einu og hálfu ári síðar eða á árinu 2010 og síðast á árinu 2013 eða um fimm árum eftir slysið. Þetta dragi úr líkum á orsakatengslum auk þess sem litlar skemmdir megi sjá á bifreið M eftir áreksturinn sem bendi til þess að áreksturinn hafi ekki verið eins harður og M lýsir sjálfur. Þessu til viðbótar bendir V á að einkenni í baki séu ekki sértæk fyrir áverka og geti komið til af öðrum orsökum. V telur því ekki sýnt að M hafi hlotið líkamstjón í árekstrinum 21. júní 2008.

Álit.

Í málinu liggja fyrir gögn um árekstur þegar bifreið X var ekið aftan á bifreið M. Ætla má að ekið hafi verið á nokkrum hraða en myndir af bifreið eftir áreksturinn sýnir ekki miklar skemmdir. Ekki verða því dregnar víðtækar ályktanir af sömu gögnum um hversu harður áreksturinn varð. Það liggur þó fyrir að M leitaði fljótlega til læknis og kvartaði þar um verk milli herðablaða. Síðan líður um eitt og hálf ári þar til M leitar næst til læknis og þar kvartar hann um óþægindi í mjóbaki og tengir það afleiðingum umferðarslyssins og síðast leitar hann til læknis á árinu 2013 vegna sömu einkenna. Þar fyrir utan er minnst á læknisheimsóknir þar sem M leitar til læknis án þess að það komi fram í þeim heimsóknum að hann hafi einkenni vegna afleiðinga þessa slyss. Í matsgerð þeirri sem liggur fyrir í málinu telja matsmenn eftir skoðun umræddra gagna um heilsufar M og læknisskoðun og viðtal á matsfundi að sýnt sé að brjóstbakseinkenni M sé hægt að

rekja til umferðarslyssins 21. júní 2008 en þeir telja ekki ljóst að mjóbakseinkenni sé hægt að rekja til slyssins.

Í málinu er ágreiningur um hvort sannað sé að einkenni sem M á við að stríða í dag sé hægt að rekja til títtnefnds umferðarslyss 21. júní 2008. Nefndin telur ágreining sem þennan tækan til úrskurðar þar sem hann varðar í raun bótaskyldu úr ábyrgðartryggingu ökutækisins þar sem V hefur hafnað því að bótaskylda sé fyrir hendi á þeim grundvelli að ekki sé sannað að M hafi hlotið líkamstjón við áreksturinn. Þau sönnunargögn sem liggja fyrir eru talin hér að ofan. Af þeim verður ráðið að það séu meiri líkur en minni að M hafi hlotið eitthvað líkamstjón þegar ekið var aftan á bifreið hans þann 21. júní 2008. Gögn um það líkamstjón eru takmörkuð meðal annars sökum stopula læknisheimsókna M. Í ljósi umrædds gagnaskorts getur nefndin ekki staðreynt hvort rangar forsendur hafi verið lagðar til grundvallar mati þeirra auk þess sem nefndin leggur ekki mat á læknisfræðileg atriði málsins. Verður því lagt til grundvallar að M hafi hlotið líkamstjón en ekki sannað að það sé meira en nú þegar hefur verið metið í fyrirbyggjandi matsgerð. Þar sem V hefur greitt bætur til M skv. matsgerð, þó án viðurkenningar á bótaskyldu sé, verður ekki séð að M eigi rétt til frekari bóta úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Niðurstaða.

Viðurkennt er að M hlaut líkamstjón í árekstri 21. júní 2008 en hann á ekki rétt á frekari bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Reykjavík 24. febrúar 2015.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Ólafur L. Einarsson hdl.

Jón Magnússon hrl.